

Mesih'in son buyruğu

Giriş:

Dünyanın en eski restoranı: Salzburg, St.Peter Stiftskeller, 803 yılından kalma. Bir manastırın avlusunda, kayanın içine ovulmuş

Sobrino de Botin. Madrid. 1725 yılından bu yana hep işletildi. Demek neredeyse 300 seneden beri kuşaktan kuşağa aynı yemek tarifeleri öğretiliyor, aç müşterilerine hizmet ediyor.

İsa Mesih de yeryüzünde kendi işini bitirdikten sonra onu öğrencilerine teslim etti. Şimdi bize düşüyor, onu devam ettirelim. Onun işi yarıda kaldı. Ama onu anlamak için lazım kendi kendimizi soralım: Onun işi aslında nedir?

İsa onu 4 değişik buyrukla anlatıyor. Dünyadan ayrılırken öğrencilerine bir son buyruk verdi, o da 4 incilde anlatılıyor... ama biraz farklı bir biçimde. Matta, Markos, Luka ve Yuhanna 4 ayrı biçim gösteriyor, nasıl biz bugünlerde İsa'nın işini devam ediyoruz.

A. Şahit olmak

Luka 24:47-48 - "Onun adında tövbe ve günahların affı ilan edilsin, Yeruşalim'den başlayarak bütün milletlere kadar. 48 Siz bu şeylerin şahitlersiniz."

Apo 1:8 - "Ama Kutsal Ruh üzerinize geldi mi, kuvvet alacaksınız. O vakit benim şahitlerim olacaksınız, hem Yeruşalim kasabasında, hem bütün Yahudiye ve Samiriye sancaklarında, hem de dünyanın en uzak köşelerinde."

Buradaki ağırlık: doğru bilgileri korumak, yalanlara karşı gitmek

İsa'nın haberi, onun hakikatı en baştan beri atakira oluyor. Yalancı ruhlar geröekleri en baştan beri saptırmaya çalıştılar

Aydınlık ile karanlık arasında sonsuz bir savaş var: Yuhanna 1:5 "Işık karanlıkta parlardı, ama karanlık Onu kabul etmedi."

- ya da: alt edemedi, yenemedi, yutamadı, yok edemedi

İsanın hayatı hakkındaki gerçekleri saptırmak isteyen güçler var. Ve biz öğrenciler her çağda o gerçekleri ortaya koymaya çağırıyoruz,

Mat 28:11-15

Kadınlar daha giderken, işte, kollayıcı askerlerden birkaç kişi kasabaya girdiler ve olup biten bütün meseleleri Allahevinin güdücülerine bildirdiler.

Onlar da akıldanecilerle toplanıp danıştılar. Sonra askerlere büyük para verdiler. Ve dediler: "Şöyle konuşacaksınız: 'Onun öğrencileri geceleyin gelip, biz uyurken Onun ölüsünü çaldılar.' Ve bu laf sancakbeyin kulağına gelirse, biz onu kandırıp sizi telaştan kurtaracak."

Askerler de parayı alıp, onlara nasıl söylendi, aynısını yaptılar. Ve bu laf Yahudilerin arasında çok yayıldı, ve bugüne kadar yayılıyor.

İşte, o gün bugündür, İsa'nın hayatındaki faktları, tarihsel gerçekleri inkar eden, doğrudan yalanlayan güçler var. Ve biz o güçlere karşı şahitlik yaparak, İsa'nın işine

devam ediyoruz.

“İsa bakireden doğmadı”, “İsa hiç mucize yapmadı”, “İsa dirilmedi”, “İsa haça gerilmedi”, “İsa haça gerildi, ama ölmedi, mezarda ayıldı” ve en aşırı: “İsa hiç yaşamadı, sadece kilisenin uydurduğu bir efsanedir”

1543 Nikolaus Kopernikus büyük bir astronom dedi: dünyamız evrenin merkezi değildir, ama güneşin etrafında dönüyor. Bu Avrupada sensasyon yarattı, herkesin düşüncesini değiştirdi

Ama 70 sene sonra bile, katolik ilise buna karşı çıktı: Hayır! Dünya güneşin etrafında dönmüyor, güneş dünyanın etrafında dönüyor.

İtalya'da Galileo Galilei, bilimsel gerçekleri yaydığı için kilise tarafından yargılandı, ona ömür boyu ev aresti verdiler. Ama o hayatın sonuna kadar susmadı: “Dünya gene de dönüyor... siz ne dersiniz deyin!”

İşte, iyi bir şahit öyledir: bütün dünya ona karşı gitse de, o hakikattan vazgeçmez:

Apo 4:20 - "Çünkü neyi gördük, neyi duyduk, bu meseleleri konuşmadan duramayız."

Şahit olarak İsa bize Yahya'ya benzer bir görev verdi:

Yuhanna 1:7-8

“O şahitlik için geldi, hani ışıktan için şahitlik yapsın diye. Öyle ki, onun sayesinde herkes imana gelsin. O kendisi ışık değildi, ama ışıktan için şahitlik yapmağa geldi.”

Sanki İSA diyor”Nasıl Yahya birinci gelişimi hazırladı, aynı biçimde siz de onun gibi vaaz verin ve öylelikle ikinci gelişimi hazırlayın”

Matta 24:14

Ve krallıktan için bu 'iyi haber' bütün dünyada bildirilecek, bütün milletlere şahitlik olsun diye. İşte, o zaman son gelecek.

B. İyi Haberi yaymak

Markos 16:15-16

"Bütün dünyaya gidin ve 'iyi haberi' bütün insanlara bildirin. 16 Kim iman edip vaftiz olursa, o kurtulacak. Ama kim iman etmezse, o davalanacak.

İkinci görev: haberci. Senin bildiğin bir şey var, başkalar onu bilmiyor, ama bilmeleri son derece önemli. Bu informatsya kişilerin hayatlarında kocaman bir fark yaratacak.

Gerçekten elimizde iyi bir haber var. İnsanlar o habere muhtaçtır. O haber yaşam veren bir haberdir. İnsanlar onu duymadılar mı, ölüme gidecekler... ve o zaman bir parça biz de sorumlu olacağız...

2.Krallar 7:3-10 - Elişa zamanında Suriyeliler Samiriye kasabasını kuşattılar:

3 Kent kapısının girişinde deri hastalığına yakalanmış dört adam vardı. Birbirlerine dediler: "Ne diye ölene dek burada kalalım? Kente girelim desek, orada kıtlık var, ölüyoruz; burada kalsak da öleceğiz. Bari gidip Aram ordugahına teslim olalım. Canımızı bağışlarsa yaşarız, öldürürlerse de

öldürsünler."

5 Akşam karanlığında kalkıp Aram ordugahına doğru gittiler. Ordugaha yaklaştıklarında, orada kimseyi göremediler.

6 Çünkü Rab Aram ordugahında savaş arabalarıyla, atlarıyla yaklaşan büyük bir ordunun çıkardığı seslerin duyulmasını sağlamıştı. Aramlılar da birbirlerine, "Bakın, İsrail Kralı bize saldırmak için Hitit* ve Mısır krallarını kiralamış!" demişlerdi.

7 Böylece, gün batarken çadırlarını, atlarını, eşeklerini bırakıp kaçmışlar, canlarını kurtarmak için ordugahı olduğu gibi bırakmışlardı.

8 Deri hastalığına yakalanmış adamlar ordugaha varıp çadırların birine girdiler. Yiyip içtikten sonra oradaki altın, gümüş ve giysileri götürüp gizlediler. Sonra dönüp başka bir çadıra girdiler, orada bulduklarını da götürüp gizlediler.

9 Ardından birbirlerine, "Yaptığımız doğru değil" dediler, "Bugün müjde günü. Oysa biz susuyoruz. Gün doğuncaya kadar beklersek, cezaya çarptırılacağımız kesin. Haydi saraya gidip durumu bildirelim."

10 Böylece gidip kent kapısındaki nöbetçilere seslendiler. "Aram ordugahına gittik" dediler, "Hiç kimseyi göremedik; ne de bir insan sesi duyduk. Yalnızca bağlı atlar, eşekler vardı. Çadırları da olduğu gibi bırakıp gitmişler."

İyi haberi: daha bir gün önce bütün Samiriyede beklediler ölsünler... şimdi herkese bol bol yemek var... yetmedi bu, bütün ordunun braktığı eşyalar onlara düştü

Bu haberi yaymak nasıl olacak?

(1) kimi kere bir dedikoducu gibi:

kimi rastlarsan, ona hemen, hiç düşünmeden, sanki bir refleks gibi konuşacan. Değil mi, sadece senin bildiğin bir bilgi varsa, için kaşınıyor... sanki duramıyorsun, lazım o bilgiyi paylaşasın: "Duydun mu? Poştanın önünde bedava un ve şırlağan dağıtıyorlar"

Ya da en fazla onu görüyorum ne zaman bir ilaç için reklam yapıyoruz: "Hani o kara kırmızı kapsullar var ya... mide ağrısına bire bir !"

Değil mi, duramıyoruz, susamıyoruz. Mutlaka ağzımızı açıyoruz. Başkasına akıl vermek zorundayız. Peki İsayaya gelince nasıl? İçimiz aynı onun gibi kaşınıyor mu? Yani, İsanın haberi için içimizde aynı ateş var mı? Gerçekten inanıyor muyuz ki, İsa komşularımızın dertleri için uygun bir ilaç mıdır?

(2) kimi kere iyi haberi yayacak bir gazeteci gibi:

demek daha resmi, daha ofitsyalno bir biçimde. Bu sadece bir honi değil, bu bizim işimiz, görevimiz... bizden bekleniyor.

Bir gazeteci, jurnalistin keyfine kalmış değil, dedikodu gibi. O önceden hazırlık yapıyor: bu haberi en uygun biçimde nasıl yayacam? Kime yayacam? Hangi dilde, hangi yöntemle?

Biz de o jurnalist gibi, kimi kere çndeden plan yapıyoruz: iyi haberi kime anlatacam? Nasıl onu öyle duruma getirecem beni seslesin? Hangi sözlerle ona konuşacam? Yani

kısaca: müjdeleme hizmeti. Belli bir köye, kasabaya gidip müjdeyi yayıyoruz. Kişilerin merak ettiği konulara göre broşürler yazıyoruz.

Arkadaşlarımız 1984 Kış Olimpiyatları için Sarayevoya gittiler. Bütün dünyadan sporcular bir araya geldiler, kardeşlerimiz özellikle o fırsatı kullandılar. Ve kişilerin dikkatini çekmek için böyle medalya biçiminde broşürler bastırdılar

O amaç için YA'yı dünyanın bütün dillerine tercüme ediyorlar:

toplam diller: 7353 - 7,6 milyar insan

Bütün KK: 700 - 5,6 milyar insan / 1550 YA - 790 milyon insan / 1140 parçalar - 470 milyon insan

(3) ama aynı zman bir hellal, kralın habercisi gibi

Duyduk duymadık demeyin'

Rom 10:14

Ama nasıl onu çağıracaklar, eğer iman etmemişlerse? Ve nasıl ona iman edecekler, eğer işitmemişlerse? Ve nasıl işitecekler, eğer duyuran yoksa?

1Ti 2:7

Ben de bu şahitlik için haberci ve apostol olarak vazife aldım.

2Ti 1:11

Bana o 'iyi haber' için vazife verildi, haberci ve apostol ve muallim olayım.

2Ti 1:11

Bana o 'iyi haber' için vazife verildi, haberci ve apostol ve muallim olayım.

İsa kendi öğrencilerini o anlamda, öyle bir resmiyet düşüncesiyle gönderiyor:

Matta 10:7

"Her nereye giderseniz şu haberi bildirin: 'Gökün krallığı yakınladı'"

Allahın krallığı; demek karşında bir kral var... o bazı şeyler buyurdu... sen onun sözüne kulak ver, onları ciddi al, o çağrıya karşı ilgisiz kalma. Kral geldi mi, seni sesleyen bir kişi olarak bulsun!

Tabii ki, insanları sevdiğimiz için müjdeyi yayıyoruz: ama aynı zman Apostolların İşleri kitabında görüyoruz, nerede imanlılar İsa hakkında bilgi verirlerse, her zaman onun ikinci gelişini bildiriyorlar: İsa tekrar gelecek, dünyayı yargılayacak... senin vereceğin karar önemlidir.

C. Öğrenci yetiştirmek

Matta 28:19-20

19 Onun için gidin, bütün milletleri öğrenci olarak yetiştirin. Onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adında vaftiz edin. 20 Onlara öğretirin, size her ne buyurduysam, onu yerine getirsinler. Ve işte, ben her vakit sizinle birlikteyim, hem de dünyanın sonuna kadar."

Birinci vazifede, yani şahitlik yapmak, insanlara bakmıyoruz, İsa ve onun hakikatına bakıyoruz; onlar önemli.

İkinci vazifede, hani müjdeyi yaymak, insanlara dikkat çeviriyoruz: bizden gereken bilgiyi alıp kurtulsunlar.

Ama iç hepsi oraya kadar mı? Matta İncilidne İsa daha da öteye gidiyor: bir kişi İsa'ya geldi mi, yani kurtuldu mu, o sadece işin yarısıdır.

İsa diyor: kişi haberimi işitip imana geldikten sonra daha çok iş var: istiyorum öyle kişiler değişmeye devam etsinler. Cennete gitmek mesele değildir, ama daha yeryüzünde iken benim bütün sözlerimi tutsunlar.

Çırak - kalfa - usta: sıra budur. 16 yaşında çocuk mutfağa dalıp birinci defa dolma yaparsa seviniyoruz, Ah elinden geliyor... ama o hayat boyunca sadece dolma yemeği yaparsa demeyecez "Aşöi oldu". Daha çok şeyler var neye öğrensin.

Trde bir kardeş aşçıydı, bana dedi: "Ben 49 çeşit patlıcan yemeği yapabilirim". İşte, o zaman diyebilirsin zanaatı öğrendim. Ama tabii ki, bu uzun bir gelişmedir, bir günde olmaz.

Delikanlı iken bir arkadaş büyük hevesle işe başladı "Ben aşçı olacam". Bir gün sonra sordum: "Nasıl geçti?" - "A brak be, vazgeçtim, başka zanaat seçecem" - "Neden? Ne oldu ya?" - Çok sıkıcı be! Bütün gün sadece gösterdiler nasıl etleri keseyim Brakmadılar beni bir şey pişirreyim."

Evet, aynı biçimde İsa senden bekliyor, önce en basit haikikatları öğrenesin (Rabbin duası, Dağdaki vaaz) ancak ondan sonra hakkın olacak ateşle oynayasın.

Bazılarımız Suşi seviyoruz çok popüler olmaya başladı. Ama Suşi gotvaçı olmak için en başta sana çırak olarak veriyorlar, bir buçuk sene pirinci kaynatmak. Sen düşün 18 ay... 360 gün - 2900 saat sadece pirinci yıka ve kaynat. Ancak ondan sonra başlıyorsun balık kesmeye, rulo yapmaya.

Sen en başta 2900 saat öğren kardeşini af etmek nedir, imanla yaşamak nedir, kendini inkar etmek nedir, dünyadan farklı olmak oblar gibi düşünmemek nedir... işte ancak o zaman brakacam seni başkasına akıl veresin.

[Apo 20:27 Çünkü hiç çekinmedim, Allahın bütün planını size bildireyim.](#)

[Apo 20:20 Biliyorsunuz ki, hiç çekinmezdim, faydalı olan her ne varsa size bildireyim ve hem açıkta, hem de evden eve gezerek size ders vereyim.](#)

Ve bu iş, yani çırak ve kalfa yetiştirmek, sadece pastörlerin işi değildir, herkesin işidir. Ne öğrendiyse hemen başka bir imanlıya öğret. Öğrenci aynı zaman öğretmendir. Bugünlerde 'el koymak' ve 'pastor' düşüncesi kiliseleri yıkıyor. Rabbin işi sanki profesyoneller içindir. YA'da öyle bir şey görmüyoruz: herkes görevlidir.

Bugünlerde devlet çok para harcıyor okul sistemi için. Ve Amerikada fark ettiler, ne kadar daha fazla öğretmenlere görev veriyorlar, kızanlar o kadar daha az öğreniyorlar.

150 sene önce başka sistem vardı: diyelim 3. sınıftasın, o zaman sen ne öğrendiyse, hemen 2. sınıftakilere öğretiyorsun. Ve onun için kızanlara birkaç stotinka verirdiler. Ve böylece okul sistemi çok efektif oldu: çok az parayla çok eğitim verdiler.

Evet, İsa seni de öyle dünyaya gönderiyor.

D. Tenleşmeyi devam ettirmek

Yuhanna 20:21

["Size barış olsun. Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum."](#)

Bab İsayı nasıl yeryüzüne yolladı? Hangi düşünce, hangi amaçla? Hangi iş için?

Kutsallık konusunda: Yuhanna 17:18-19

Sen beni nasıl dünyaya gönderdin, ben de onları dünyaya gönderdim. 19 Ve kendimi onlar için kutsal kıldım, öyle ki, onlar da hakikatla kutsal kılınsın.

Saflık ve güven konusunda: Matta 10:16

Bakın, ben sizi koyunlar gibi kurtların arasına yolluyorum. Onun için hem yılanlar gibi akıllı, hem de güvercinler gibi saf olun.

Acı çekmek konusunda: Matta 23:34

Onun için, bakın, ben size peygamberler ve bilgili adamlar ve muallimler göndereceğim. Onların bazılarını öldüreceğim, haça gerezceğim. Bazılarını duahanelerinizde kamçılayıp kasabadan kasabaya kovacaksınız.

Filipililer 2:5-8

5 İsa Mesih'te nasıl bir düşünce vardı, aynı sizde de olsun:

6 O, Allah özüne sahipti, ama gene de düşünmedi, Allahla aynı olmak en büyük şeydir diye.

7 Ama kendini döktü, demek köle özünü aldı ve Onun benzeyişi insanların benzeyişi oldu.

8 Değil sade Onun şekli insana benzer olsun, o kendini alçaltırıp ölecek kadar sesledi. Hem de haçta ölecek kadar sesledi.

Bu o kadar önemli bir hakikat idi, onu bir ilahi olarak söylediler, birbirlerini hatırlatmak için, kuraj vermek için.

İsanın tenleşmesi devam ediyor, dünyayı kurtarmak için kendini alçaltırdı... ve sonra bize de aynı işi buyurdu...

İşte, kilisenin insan işi olmadığını burada görüyoruz: nasıl Allahın Oğlu kocaman güçle, atom bombalarıyla gelmedi, aynı biçimde biz de titremekle, korkuyla ve zayıflık içinde dünyaya çıkıyoruz.

Son:

- Şimdi gördük İsa bizi nasıl bütün dünyaya gönderiyor: bir şahit olarak, bir haberci olarak, bir öğretmen olarak hem de İsa'nın kopyası olarak
- Dünya insanları senin gitmeni muhtaçtırlar - gidip görevini yapacan mı?